

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

2013. május XVI. évf. 2. sz. A Kaszap István Alapítvány negyedéves ingyenes kiadványa

„Egész életemet engesztelésül felajánlom Jézus Szentséges Szívének a saját és a többi emberek rettenetes sok bűneiért!”

A tartalomból

- Ki a Szentlélek? 1-2. old.
- **Az Alapítvány rendezvényeiről**
- Néhány történet... 3. old.
- **Hit és erkölcs rovat**
- In mamoriam...† 4. old.
- **Kulturális rovat**
- Megértették egymást 6. old.
- Pusztá S.: Szentlélek himnusza 7. old.
- **Alapítványi hírek** 8. old.

szolj: Szólj Uram, szolgád figyel! Sámuel elment és nyugovóra tért a helyén. Akkor megjelent az Úr. Elé állt és szólította, mint előző alkalommal: Sámuel, Sámuel! És Sámuel így válaszolt: Szólj, szolgád figyel! (1 Sám 3, 4-10)

Mi tűnik fel ebben az elbeszélésben? - Sámuel készsége. Azonnal ugrik, amint meghallja a Hangot...

A próféták, az apostolok életében azt tapasztaljuk, hogy folyton figyelnek a Szentlélek indításaira, és azonnal engedelmeskednek azoknak. Péterről vagy Pálról például ismételtlen megjegyzi a Szentírás, hogy a Lélek „indította” őket egy-egy cselekedetre, illetve hogy ők a „Lélek utasításai” szerint cselekedtek. (vö. ApCsel 6, 10; 9, 17; 13, 1; 16, 6; 28, 10 stb.)

„Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai” (Róm 8, 14)

Az egyházatyák csónakhoz hasonlítják az emberi lelket. Az embernek eveznie kell, - cselekednie kell - hogy a csónak előre haladjon. De egyúttal folyton készenlétben kell tartani a vitorlát, - azaz várakoznia kell - hogy a Szentlélek „szele” belekaphasson (vö. Jn 3, 8), s minden evezésnél nagyobb sebességgel repíthesse tovább a lelket.

Várakozás

Várjátok a Szentlelket - mondja Jézus. „Ő elvezet majd titeket a teljes igazságra” (Jn 16, 13).

Mikor van bennünk ez a várakozás?

Ha van bennünk hit, hogy Isten szeret. És remény, hogy Lelke által valóban önmagát akarja adni nekünk.

E várakozás nem semmit tevés. Feszült várakozás ez. (A vitorlák készenlétben tartása). Teljes szívvel figyelünk a Lélek indításaira, hogy azonnal engedelmeskedjünk azoknak.

Cselekvés

A keresztény várakozás csak akkor igazi, ha krisztusi cselekvéssel párosul. A Szentlelket várni azt is jelenti, hogy azonnal próbáljuk megvalósítani Jézus szeretet-parancsát. Jézus azt ígérte, hogy aki szeret, annak megadja a Szentlelket, annak kinyilatkoztatja magát (Jn 14, 21). Jézus a Szentlélek által, a Szentlélekben nyilatkoztatja ki magát.

Ki a Szentlélek?

„Szólj Uram, szolgád figyel!”

Sámuel gyermekkorában a zsidó főpap, Héli mellett segédkezett. Egy alkalommal szolgálatának idején éjszaka a templom egyik oldalfülkéjében aludt, a főpap a szomszédos helyiségben. „ekkor az Úr megszólította : Sámuel, Sámuel! Itt vagyok! - felelte. Azután odafutott Hélihez és azt mondta: Itt vagyok, hívtál. Az ezt válaszolta: Nem hívtalak, feküdj le és aludj. Elment és lefeküdt aludni. Az Úr azonban újra szólította: Sámuel! Sámuel fölkel, odament Hélihez és azt mondta: Itt vagyok, hívtál. Ez azt felelte: Nem hívtalak, fiam, feküdj le és aludj! Az Úr most újra szólította Sámuel, harmadszorra. Fölkel, odament Hélihez és így szólt: Itt vagyok, hívtál. Erre Héli megértette, hogy az Úr szólította a fiút. Ezért azt mondta Sámuelnek: Menj, feküdj le és aludj. Azután ha valaki szólít, így vála-

Rájuk szállott az Úr Lelke

A Szentírás az üdvtörténet szinte valamennyi nagy alakjáról elmondja: „Rászállott az Úr Lelke”, vagy „betöltötte az Úr Lelke”, vagy az „Úr Lelke szólott belőle” stb. Ezt mondja Mózesről, Sámuelről, Dávidról, Illésről, a prófétákról. Ezt mondja az Újszövetség előfutáiról: Simeonról, Erzsébetről, Zakariásról, Keresztelő Szent Jánosról (vö. Lk 2, 25; 1, 41; 1, 67; 1, 15). Majd ezt mondja az apostolokról, a Szent Szűzről és magáról Jézusról is (Mt 1, 18-20; 3, 16).

Mit jelent ez az állítás?

„Akiben nincs Krisztus Lelke, az nem tartozik hozzá”

Azt mondtuk, várnunk kell a Szentlelket. De ki a Szentlélek? És mi az Ő szerepe az életünkben?

A Szentlélek Isten választottainak Lelke

A Szentírás azt mondja, hogy Isten önmagát - Lelkét - adja választottaink. Általa tudják betölteni isteni küldetésüket. Általa tudnak Isten nevében és erejével szólni, mint Mózes és a próféták. Általa képesek Isten titkait, magát Istent hordozni, „megtestesíteni” a világban, mint Szűz Mária.

A Szentlélek bennünk lakik

A Szentírás úgy beszél minden keresztényről, mint Isten választottjáról, küldöttéről, tanújáról, templomáról. Mint az üdvtörténet választottai, a keresztények is a Szentlélek által válnak Isten alkalmas eszközévé, általa képesek betölteni küldetésüket.

Teljes értékű keresztény életünk kezdete, amikor újjászületünk „vízből és Szentlélekből”. (Jn 3, 5) Ekkor egyesülünk Krisztussal, ekkor leszünk Testének tagjaivá a Szentlélek által. (1 Kor 12, 13) Amint a Szent Szűzben, úgy bennünk is a Szentlélek által ölt testet Jézus. S ugyancsak a Lélek által bontakozik ki életünk: Ő segít, hogy képesek legyünk Isten gyermekeként élni. (Róm 8, 14-17) Ő vezeti Krisztussal egyesülő életünket, imáinkat (Róm 8, 2 ; Gal 4, 6; Jn 16, 13)

Ő nyilatkoztatja ki nekünk Isten titkait. (Kor 2, 11)

Ő vezet s ad erőt az üldöztetések közepette. (Lk 12, 12)

Ő segít a küldetés betöltésében. (vö. a Kor 12, 7-11)



Ki a Szentlélek?

Isten végtelenszer nagyobb, mint az ember. Vele nem egyesülhetnénk még imáinkban sem, hacsak nem az Ő segítségével. (vö. Róm 8, 14-17, 26) A Szentlélek isteni Személy. Isten Lelke. Általa egyesülünk Krisztussal és az Atyával. Általa kapcsolódunk az egyház életébe.

„Ő elvezet a teljes igazságra” (Jn 14, 13)

Nem tudsz eléggé imádkozni? Nem tudsz eléggé szolgálni? Kérd a Szentlelket. Ő majd megtanít. Kitartóan kérd, és

„csöppet se kételkedj” abban, hogy megkapod - mondja a Szentírás. (Jak 1, 6; Mt 7,7) És amint Jézus követte a Szentlélek vezetését, te is hasonlóképpen cselekedj.

Így várd a Szentlelket. (Tartsd készen a vitorlát!)

/Részletek Dr. Tomka Ferenc: Nagykorúság Krisztusban c. könyvéből/



Út Istenhez

Isten nem mondja:

- Az az út hozzám vezet, ez pedig nem,

hanem:

- Bármit teszel is, hozzám vezető úttá válhat, ha úgy teszed, hogy hozzám vezessen!

Martin Buber

(Mt 7, 21)

Az Alapítvány rendezvényeiről

Néhány történet az országhatáron átívelő szeretetről

Már több éven át élveztük a bécsi katolikus karitás szervezet támogatását, amikor sor került 1999-ben az osztrák karitás munkatársak látogatására Magyarországon. Egy rövid vendégfogadás után ellátogattunk vendégeinkkel a „rég” Betlehem Óvodába, majd Gödöllőn folytatódott a program, ami igen kellemesen érintette vendégeinket.

Később, 2005-ben viszonztuk a látogatást Stockerauban. Az utóbbi években több személyi változás is történt az osztrák egyházközösségben, így egy újabb találkozás indokolt volt Alapítványunk háza táján, hogy megismerjük egymást.

Erre ez év március 9-én került sor, helyileg a Pál Apostol

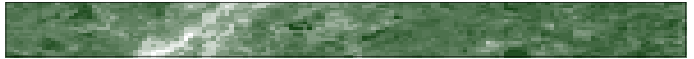


Katolikus Általános Iskola és Gimnázium vendégszeretetét élvezve. Nagy izgalommal vártuk a 30 főnyi küldöttséget, akik megérkezésük után az iskola kápolnájában elfoglalták helyüket. Néhány percig még a váltva, két nyelven tervezett szentmise felolvasóinak, tolmácsolóinak szerepét tisztáztuk, majd kántori segédlettel Galambos Endre atya mutatta be a szentmisét.

Ács Béláné igazgatóhelyettes asszony tolmácsolásában több kérdés és válasz elhangzott: Alapítványunkról, Kaszap Istvánról, az iskoláról, stb.



A XVII. kerületi program után néhányan elkísértük vendégeinket a Maglódi Nagycsaládosok Egyesülete székhelyére.



Bár voltak nyelvi nehézségeink, ezt vidáman áthidaltuk, hiszen a kölcsönösen megnyilvánuló keresztényi szeretet segített ebben.

Miután vendégeink szerencsésen hazaérkeztek Ausztriába, rövidesen jelezték, hogy a ruhaszállítmány már rendelkezésünkre áll. A *Kerekes család* összefogása révén a használt ruhák április elején megérkeztek, melyet számos önkéntes segítő közreműködésével szétválogattunk, és a megszokott módon „berendeztük” a KDNP helyiségeit.



Hasznos propaganda munka után az érdeklődés is nagy volt. Hála Istennek ismét sok családnak tudtunk segíteni, akiknek jelentős részétől adományt is kaptunk. Így módon biztosítani tudjuk a kerületi hittanos és cserkész nyári táborokra szánt támogatásunk egy részét.

Ezúton is megköszönjük *Kovács Irmának*, és *Karl Hochfeldner* karitásvezetőnek és munkatársainak az igen nagy értéket képviselő támogatást!

A jó Isten áldjon meg minden segítőt és közreműködőt!

Tompa Attiláné a kuratórium elnöke



Hít és erkölcs rovat

In memorian...

Még ma is élénken él emlékezetemben az az 5 évvel ezelőtti májusi reggel, amely Alapítványunk történetében egy mérföldkövet jelentett. Akkor is virágba borult a természet, a keresztény emberek Pünkösöd ünnepére készültek, kerületünk-ből jelentős számú zarándok csoportok keltek útra Csíksomlyó felé. Amikor olyan bizalom volt a szívünkben, akkor érkezett a hír, hogy földi értelemben elvesztettük barátunkat **Gál Ferencet**, a *Kaszap István Alapítvány* alapító elnökét.

Feri személye annyira egybeforr az akkor 18 éve működő szervezettel, hogy el sem tudtuk képzelni, vajon hogyan lesz tovább nélküle!?

Aznap munka közben rá gondolva olyan érzésem volt, mintha lelke addig nem nyugodna, amíg ősei földjét fel nem keresi, mint egy csíksomlyói láthatatlan zarándok. Székely származásáról a „Nagyapám daloskönyve” c. füzet előszavában tesz tanúbizonyosságot, a 235. sz. énekkal a Szűzanya tiszteletét erősíti meg az olvasóban is.

Amikor felkerestem sírját a temetőben a 234. sz. vers sorai jutottak eszembe:

„Egyszer mindenkinek nyílnak a virágok,
Egyszer minden szívben ébrednek új álmok,
Nekem is volt egyszer egy gyönyörű álmom,
Azt álmodtam, hogy a Mennysországot járom.”



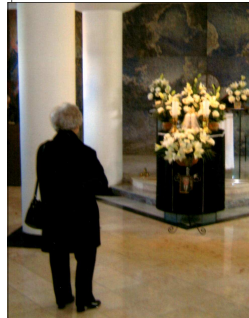
Közel negyven évvel ezelőtt történt, hogy egy fiatal pap a ravatal mellett állva hívta fel a figyelmet, hogy az ember - természeténél fogva - mindig csak mások temetésére megy. Elgondolkodtató azonban, amikor az elhunyt saját korosztályának a tagja.

Ez utóbbi helyzetben éltem meg barátunk, **Verebes Péter** szívszorítóan szép, szent-misével egybekötött búcsúztatását a Szent Kereszt templomban. *Kocsis István* atya az elhunyt példa értékű életét méltatta, de a hallgatóság figyelmét arra is felhívta, hogy csak így érdemes élni, Isten előtt is így kedves! *Klárka* és *Péter* népes családjukkal hosszú évek óta alapítványunk támogatói voltak. Sokszor olvashattuk újságunkban *Péter* kiváló írásait zarándok útjainkról.



†

Mezei József és *Kati* családjukkal együtt éveken át segítettek a fizikai munka terén, amely a ruhaakcióink elkerülhetetlen velejárója.



Szomorú szívvel hallottunk *Jóska* betegségéről és néhány hete együttérzésünket kifejezve álltunk ravatala előtt a Szent Pál templom altéplomában.

Már nincs az élők között **Harmath Kati** néni sem, aki szolidan, csendben, de emlékeim szerint évtizedek óta a háttérben szorgalmasan tette a dolgát alapítványunkért is. Fantasztikus sütemény költeményeit a bécsi és stockeraui karitás munkatársak is megízlelhették, hiszen jószágos segítőkészségüket a ruhaszállítmányokért így próbáltuk *Kati* néni remekműveivel jelképesen honorálni.



Köztudott, hogy alapítványunk sikerei, érdemei mögött önkéntes, jóakarátú emberek sokasága állt és áll ma is, az Ő szeretetükből „élünk”.

Ezúton is szeretnénk kifejezni hálás köszönetünket az élőknek. Az eltávozottakat az Úr fogadja irgalmas jószágába és adjon Nekik örök békét!



A kegyelem

Mi az Isten végső diadalainak biztosítéka a nagyvilágban és a lélekben, a történelemben és az egyén sorsában? Mi az, amiért ha valaki hozzá simul, mindig győz, aki pedig ellene szegül, mindig elbukik? És főleg mit kell tennünk, hogy Isten teljes diadalt arasson a lelkünkben?

Alig másfél hónappal halála előtt ezeket írja kis „lumina” füzetébe:

„Végre. Heuréka! Megtaláltam, amit már oly régóta akartam tudni, amit olyan régen fürkésztem, de rájönni eddig nem tudtam. Mi is az? Amiért egyedül érdemes imádkozni és szüntelenül kéni, amiért könyörögni kell? Mert minden más lelki szükséglet benne foglaltatik! A kegyelem: t. i. annak a kegyelme, hogy Isten kegyelmeit mindig fölismerjük, ellene ne álljunk, hanem kövessük és bizzuk rá magunkat, hogy így kedvére alakíthassa lelkünket. Ugyanezt mondja Kempis Tamás is: kívánd és kérd szüntelenül, hogy benned Isten akarata teljesüljön.”

Kaszap István nagyon tisztelte a szenteket. Életükről jegyzeteket készített. Feltűnő, hogy milyen buzgósággal tanulmányozta a hitük miatt oly kegyetlenül megkínzott és legyilkolt Kassai vértanúk életét. Igen szívesen beszélt a három Boldogról: Kőrösi Márk kanonokról, Grodecz Menyhért és Pongrácz István jezsuitákról. Ismerte őket és a kort is, amelyben éltek, ereklyéiknek történetét, csodáiknak és boldoggá avatási pörüknek történetét is tudta. Imádkozott hozzájuk és lelkesen buzdította társait, hogy tiszteljék őket. Szent Józseftől is gyermeki egyszerűséggel tudott kéni. A Boldogságos Szűzről pedig e sorokat találjuk írásaiban: „Szeresd a te Mennyei Anyukád! Te nagyon szeretted édesanyádat, vágyódsz is utána, nézd, a Szűzanyában sokkal jóságosabb édesanyát találsz! Csak szeresd és légy Hozzá föltétlen bizalommal!”



Kulturális rovat

Reményik Sándor:

Kegyelem

Először sírsz,
Aztán átkozódsz.
Aztán imádkozol.
Aztán megfeszíted
Körömszakadtig maradék erőd.
Akarsz, eget ostromló akarattal -
S a lehetetlenség konok falán
Zúzod véresre koponyád.
Azután elalélsz.
S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.
Utoljára is tompa kábulattal.
Szótalanul, gondolattalanul
Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:
A bűn, a betegség, a nyomorúság,
A mindennapi szörnyű szürkeség
Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!
S akkor - magától - megnyílik az ég,
Mely nem tárult ki átokra, imára,
Erő, akarat, kétségbeesés,
Bűnbánat - hasztalanul ostromolták.

Akkor megnyílik magától az ég,
S egy picit csillag sétál szembe véled,
S olyan közel jön, szépen mosolyogva,
Hogy azt hiszed a tenyeredben hull.

Akkor - magától - szűnik a vihar,
Akkor - magától - minden elcsitul,
Akkor - magától - éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy magától - friss gyümölcs terem.

Ez a magától: ez a Kegyelem.



Megértették egymást

Az olasz hegesztő volt egy németországi autógyárban. Kétségbe volt esve. Elege volt az életből. Éppen most kapta meg a levelet. Otthonról. Az anyjától. Helyesebben a falu jegyzőjétől, mert annak diktálta analfabéta anyja a hírt: a jegyese férjhez ment a múlt héten. Egy világ omlott össze benne, amikor elolvasta a kusza sorokat. A jegyese! - hiszen őerte jött ebbe a hideg, barátságtalan országba, neki gyűjtötte a pénzt, minden garast kétszer is a fogához verve, hogy összeházasodhassanak, hogy családot alapíthassanak.

Kétségbeesésénél és fájdalmánál csak a magány gyötörte jobban ezekben az elviselhetetlen percekben. Ha legalább egy barátja lenne, vagy egy honfitársa, akinek kiönthetné a szívét!

De az egész nagy gyárban nem volt senki, aki nyelvét beszélte volna, ő meg csak pár szót tudott németül. Minek tovább élni? Minek tovább dolgozni? Elgondolkodott, hogyan is vethetne leghatásosabban véget életének? - legjobb az lenne, ha ez az egész gyár, vele együtt repülne a levegőbe... A lehető legrettenetesebb véget szánta magának és a világnak. Bosszút állni! - bosszút állni, nem csak a jegyesén meg a csábítóján, hanem mindenben, a gyáron és a hegesztőpisztolyain...!

Egyre sötétebb színekkel festve lelkében a végítélet képét, alig vette észre, hogy léptei a török kollégája irányába vezették. Ő hordta a hegesztőknek a gázpalackokat, ezért „palackosnak” hívták egymás között. Ott gubbasztott egy padon, szájából cigaretta csüngött. Amikor a másik közeledett, elővette a cigarettás dobozt, egy szálát kirázott belőle és az olasz felé nyújtotta. Egy cigaretta? - már semmi értelme, gondolta magában az olasz és továbblépni készült, amikor a török elkapta a karját.

Hagyj! - üvöltötte rá dühének minden keserűségét, - és tudd meg, végzek magammal. Meg mindennel. Ezzel az egész mindenséggel, gyárral és hegesztőpisztolyokkal, még a palackjaidal is... nekem is, neked is...

A török ebből egy szót sem értett. De megtanulta itt, az idegenben, hogy az emberek arcáról olvasson. Elengedte az olasz karját. De szemének acélos szorításával magánál tartotta a másikat. Az megállt, és kiöntötte szíve minden keserűt. Ömlött belőle a szó, a kétségbeesés, a csalódottság. Érteni egy szót sem értett a palackos, de érezte a másikat emésztő fájdalmat.

Az olasz ökölbe szorította kezét, mintha agyon akarná ütni a jegyese és a csábítót. A török is ökölbe szorította kezét és vicsorogatta a fogait, mert érezte, milyen jót tesz a másinak, ha segít neki megsemmisíteni a láthatatlan ellenséget. Az olasz most a mellét verve, előre görnyedve üvöltve panaszkolta sorsát. A török ökleit az ég felé rázva, hallgatta kollégája érthetetlen szavait. Aztán, mikor úgy érezte, hogy az olasz lelke még fájdalmasan háborog, de nem talál már sza-

vakat a kimondhatatlanra, akkor az utolsó lehetőséghez folyamodott a palackos. Mélyet sóhajtva ő kezdte most felsorolni sorsterheit és sorsa sebeit az olasznak. Egyre hevesebben és hangosabban, néha könnyekkel, néha toporzékolva. Törökül.

Először dermedten meredt rá az olasz, majd vigasztalni kezdte. Mert semmi sem segít jobban a szenvedőnek, mintha másokat vigasztalhat... A vigasz nyelvét kezdték beszélni, olaszul, és törökül, de mindkettőjük számára tisztán érthetőn. A szavaik a szívükből jöttek.

Végül férfias-hátbaveregetősen átölelték egymást. A török meg kimondta németül a szót, melyet mindketten ismertek: „Szerelem” - és kezével hatalmasat legyintett a szürkületbe. „Szerelem”, mondta ki olaszosan a másik, és hegyeset köpött a gyárudvar olajos aszfaltjára... és ez meghozta a változást. Szótlanul ballagtak a sarki vendéglőbe, hogy áldomást igyanak barátságukra...

Mi történt? Tulajdonképpen semmi. Csak egy ember életben maradt, egy gyár nem robbant fel, ketten megértették egymást...

/Ismeretlen szerző/



Vaclav Havel: A reménység

A remény nem optimizmus.
Nem meggyőződés,
hogy valami jól fog végződni,
hanem bizonyosság,
hogy valaminek értelme van,
függetlenül attól,
hogy
hogyan
végződik.

Pusztai Sándor:

A szentlélek himnusza



A Lelket várom, a Nagyszerűt,
Mi Szépségekben szíven üt.
A Lelket, aki az Atyától lett
S a vizek felett lebegett.
A Lelket, akiben élet forr,
És rózsáival teleszór...
A Lelket, mely gyújt, csodát mivel,
És betölt kegyelmeivel.
Mi főntről, egekből árad át,
Az örök élet áramát.
Mi telít, ürít és újra tölt
És újjászületik a Föld!

A Lelket várom, az Ihletőt,
Ki megvigasztal szenvedőt,
Ki megihleti az alkotót,
Akartat velünk minden jót!
Ő áll mögötted, ha verset írsz,

Ha víg vagy és ha sírva sírsz.
És rád csorog, mint hű, szende fény,
Mint piros szárnyú költemény.
A Lélekre várok, lesem én,
Mely örök ifjú, sose vén.
Ifjabb, akár e zengő tavasz
És szirmaival behavaz.

A Lelket várom, dús égi Szél,
Ott fú, hol akar és beszél.
Mond kimondhatatlan szavakat
És kormányoz világokat.
Mint Isten zord villáma repül,
Pápák szavára települ.
Zúgó Vihar, mi úgy rohan át,
Hogy elgörbülnek a koronák.
Mint irtalmas szellő lengedez,
Békéjével simít, legyez.
Meggérem, mondjon majd értem szót,

Védje az egyedülvalót.
Velem, veled, és vele legyen,
Hogy minden ember szent legyen!

Legyen, aki víg s ki bús, az is,
S legyenek mind a holtak is...

A Lelket várom, Vigasztalót,
Hogy szóljon és mondja azt a Szót,
Mi tisztán a Lélekből való,
S egyedül örökkévaló!
Amely minden szóba beleszól,
Melyre a cédrus meghajol,
Amely száll a Libanon felett,
És Kérdés is, meg Feletet!
Amely zengve zúg és zúgva zeng,
Magasságban s a mélyben lett!
Ki az Infernókban s Poklokon,
Az egyedüli Hatalom!
És ki egyedüli Úr csupán,
Pecset, az Isten trónusán!



Vágó Mária:

Fák

Állnak és élnek
vihartól, zord téltől
sem félnek.

Tavaszelőn, tél után
belsejünkben élet indul.
Kezdi a rügyfakadást,
az örök Feltámadást!



KASZAP ISTVÁN (1916-1935)

Pajkos gyermekkor után mély és bámulatos akaratérő jellemezte a ciszterci diákot. Kemény kitartással közepesből színjeles tanulóvá küzdötte fel magát. Kitűnő tornász, 17 évesen a Dunántúl ifjúsági bajnoka. Buzgó cserkész, hűséges kongreganista. Szerzetesi életét a Manrézában hősiessé odaadással kezdte. Sokat elmélkedett Jézus szenvedéseiről, és a bűnösökért engesztelő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „Ne sírjatok, mennyei születésnap ez”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő ima-meghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

telő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „Ne sírjatok, mennyei születésnap ez”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő ima-meghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

Alapítványi hírek



Táborjelentkezés

Alapítványunk július hónapban várja a nyári hittanos és cserkész táborok szervezőinek jelentkezését illetve pályázatát a tábortámogatási pénzek elnyerésére.



Köszönet

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik adójuk 1%-át Alapítványunknak utalták. Annak minden forintját a kerületünkben élő rászorulóknak megsegítésére fordítjuk.

ÁLDOTT PÜNKÖSDI ÜNNEPET

*Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára
Osszard szájjal mindenütt az éjot,
Szeretnek sugara, Szentlélek!*

Kérjük, hogy akiknek módjukban áll a jövőben is segítsék rajtunk keresztül a kerület rászoruló családjait és gyermekeit anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1%-val!

Ehhez szükséges legfontosabb adataink:

Számlaszám: OTP 11717009-20018281

Adószám: 19652502 - 1 - 42

Nevünk: Kaszap István Alapítvány



Kaszap István Alapítvány Hírlevelének kiadója:
Kaszap István Alapítvány kuratóriuma
Megjelenik negyedévente
Honlap: www.kaszapalapitvany.hu
A szerkesztő e-mail címe: torba@freemail.hu